

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' תז"מ ב' אייר תש"ע

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 378

פנינים יקרים - ספירת העומר

והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן (ויקרא כג, י) יש להתבונן בזה למה שינתה התורה במנחה זו לקרא אותה בשם עומר וכו', ובמד"ר איתא אר"י לעולם לא תהא מצות העומר קלה בעיניך שע"י מצות העומר וזה אברהם לירש את הארץ, וע"י העומר עשה הקב"ה שלום בין איש לאשתו, וע"י עומר עמדה לבני ישראל בימי המן וכו'. וצריך בזה הטעם כמה גדול כל כך זכות העומר וכו'. והענין בזה כי כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר הוריד להם הקב"ה את המן יום יום עומר לגולגולת ובה השרישו את האמונה המהורה והבטחון החזק כי השי"ת הוא המשגיח על כל בריותיו, וכשנכנסו לארץ ויפגו לנחלתו ולשדהו היה חשש שמא תתרופף מעט האמונה לזאת באה המצוה הזאת של העומר על כל פרטיה להכיר שהוא כולו מיד ה' המוציא לחם מן הארץ להחיות בהם נפש כל חי.

וספרתם לכם וגו' (ויקרא כג, טו) ענין הספירה וצורת הכרכה צריכה ביאור, ואפשר בזה כשהיו ישראל במדבר הלא היו נוזנים בלחם מן השמים וכשיכנסו לארץ יצטרכו לאכול לחם מן הארץ שהוא מזון מגושם, נמצא לכאורה שירדנו חלילה הרבה מדרגות, ובאמת כאשר יתקדש עצמו אף שיאכל מזון גשמי מעלה אותם לרוחניות כדברי הרמח"ל שהנה האיש המתקדש בקדושת בוראו אפילו מעשיו הגשמיים חוזרים להיות קדושה ממש ולכן נקראת עומר התנופה, ומאחר שחוששים שהאדם בעל חומר המסובב בכל מיני מונעים ומטרידים עלולים להשכיח רוממות הקדושה שהשיגה יום הבאת העומר לכן הטילה התורה מצוה נוספת למנות ולספור משך שבע שבועות כל יום כרי שיחדור וישתרש בפנימיות לבו ונפשו שאנחנו ניוונים רק מיד הקב"ה.

הא לחמא עניא וכו' לחם עוני בחינה דלית ליה מגרמא כלום, שעדיין לא נתברר הדעת רק שיצאו בני ישראל בנפלאות הכבוד שנגלה עליהם הקב"ה וגאלם ואין זה מצד האדם, ואח"כ בימי הספירה מתברר הדעת וזוכין לקבלת התורה.

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו וכו' דהיינו שצריך לעיין על עצמו. כל הגנעים אדם רואה חוץ מנגיעי עצמו, וזהו מזכירים יציאת מצרים בלילות היינו בימי הגלות כמובא בספרים, ואנו סופרים ספירה על כוונה זו שהוא בלילה שמצינו כמה וכמה נסים שנעשו לאבותינו בלילה, הנס דהמן הרשע היה בלילה ההוא וכן על זה הדרך. הנה נתתי לפניך את החיים בעולם הזה...

מתחילה עובדי ע"ז היו אבותינו שהיה כל זה חסד השי"ת כדי להיות שפלים ונכנעים להשי"ת כי בלא זה לא היינו יכולים להנצל מגאות, לזאת צריכין בהתחלה להכניע עצמנו תחת מלכותו יתברך בכל כוונתו, וכן עומר ראשית קצירכם מיד ממחרת השבת כנ"ל.

ימי הספירה הם לטהרנו מקליפתנו. הספירה מתחלת מחג הפסח, 'פסח' מרמז על שמירת הפה המדבר 'פה סח' ועי"ז יתקדש החותם בימי הספירה למטי טהור לההוא יומא ליום קבלת תורת אמת.

ספירת העומר בכל יום דרשוהו לירידת המן שירד בכל יום כדי שיהיו מכוונים לבם בכל יום לאביהם שבשמים. כענין זה מובא בגמרא יומא (דף עו).

תספרו חמישים יום (ויקרא כג, טז) רק ביום האחרון של הספירה מסוגל האדם להריש מה גדול וחשוב הוא האוצר שהוענק לו מהשמים, לאחר שכימי הספירה פורט הוא אותו אחת לאחת.

(רבי שניאור זלמן מלאדי)

ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה וגו' (ויקרא כג, כב) הרשות בידך לקצר ככל האפשר בעניני גשמיים אך מוטל עליך לשמור על גופך שלא תכלה אותו בסיגופים...

והניף את העומר לפני ה' (ויקרא כג, יא) רש"י: מוליך ומביא מעלה ומוריד, רמז שמטרת התנופה לקרב אליו יתברך מי שהיה רחוק וגם מוליך ומביא כלומר שבכך מעלה הוא הכל לשמים ומזה מוריד את השפע לישראל.

(מבשר צדק)

האשק שיחת הרא"ש ז"ל אור"א שבת י"ט ראשון של סוכות תשל"ג

(קטע שלישי, פ"ו) ה"בא לזכרם ע"י א.א.

רק כשיגיע עת שהקדושה תהיה בשלימות, ופני חמה יהיה בשלימות - בחינת ארץ ישראל, אז יוכל משה רבינו להיות בארץ ישראל. כי כאשר יהיה שלימות הקדושה לא יהיה לקליפות כל קיום. כל עוד הקדושה אינה בשלימות יש קיום למצרים וכל בחינותיה, ומכאן זה יש להם קיום עד סוף הגלות. אולם בכל רגע ובכל היסח הדעת יכול להיות סוף הגלות, כי כמה כבר צריך לקחת בשביל שניפקד. ואם כן, אם נזכה להתאחד יחד, נוכל להגיע לבחינת שלימות ארץ ישראל. דהיינו שמשה רבינו יוכל להיות בשלימות של בחינת ארץ ישראל. אז יוכל להבנות הבית השלישי, ואז יהיה הזמן שכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ. אין הכוונה שרק יגידו את זה כמו שאנו אומרים בתפילה, אלא שאז תהיה בחינה שהרשעה תתכלה מאליה. כמו שע"י שמשה רבינו עבד על עצמו עד שנהיה טמיר ונעלם באותה בחינה כמו שהרבש"ע הוא טמיר ונעלם, על ידי זה נהיה בחינת רעוא דרעוין, כמו כן כאשר יגיע שלימות הקדושה, וארץ ישראל תהיה בשלימותה - בבחינת "ארץ ישראל" שזהו שלימות הקדושה ללא כל פגם - אז יהיה בחינה של "כל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ", ויהיה "ותמלוד אתה ה' לבדיך על כל מעשיך", "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

לכל זה אנו יכולים לזכות בדור הזה. ובפרט עכשיו בסוכות. כל יום טוב יש לו את השלימות שלו, ויש לו את היחודיות שלו, ובסוכות יש שלימות האחדות. ויש גם ניסוך המים. בכל

ובכל דור יש יהודים בעולם שהם בחינת "פני חמה", כל אחד בדרגה שלו. דהיינו שיש להם התקשרות עם הקדושה בכזו מציאות שבינו לבין קונו, בדרגה של "וחטאתי נגדי תמיד". ויש אנשים שהם בבחינת "פני לבנה" כפני יהושע, והם צריכים להגיע לשרשים של הנשמות בכדי שיעלו אותם, ובכך יגיעו לשלימות ע"י האור שזורח מ"פני חמה". ולכן כשתהיה ההתגלות באחרית הימים יהיה משה רעיא מהימנא, כי איננו יכולים להשיג - כל אחד לפי דרגתו - יותר מהדרגה שמשה רבינו השיג, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו.

כל עוד כלל ישראל לא הגיע לשלימות, הבחינה של "פני חמה" אינה בשלימות, וארץ ישראל אינה בשלימות. ובכדי לזכות להגיע לשלימות, בבחינת "ארץ ישראל", עלינו להתאחד. כי בעת שבני ישראל נכנסו לארץ הקודש עדיין לא הגיעו לשלימות והיה להם רק בחינת "פני לבנה", את בחינת "פני חמה" עדיין לא יכלו להשיג, אם היו מקבלים אז "פני חמה" היה חורבן לכל עם ישראל. כי באותה העת היו כל הניצוצות בבחינת ירידה, והרבש"ע אמר למשה "לך רד כי שחת עמך", שיהיה גם הוא בירידה יחד אתם, היות שרצון השי"ת היה שה"פני חמה" ילך לגלות, ויחד עם כלל ישראל ילך עמם התוהו ובוהו של ששת ימי בראשית - בבחינה של "פני חמה" - בכדי שהם יוכלו להחזיק מעמד בכל מקום שהם. ומכיון שהם לא זכו ליפני חמה" - בחינת ארץ ישראל, רק לבחינת "פני לבנה" - חוץ לארץ, לכן משה רבינו שהיה פני חמה לא זכה להכנס לארץ, כי אז היתה הארץ מגיעה לתכלית השלימות.

המשך מעמי קודש

משולב עם "חטאתי נגדי תמיד" היה מגיע אז לשלימות האהבה באהבת הבורא ולא היה צריך להגיע לענין בת שבע, כי אז כבר לא היה קטרוג, והיה מוכרח להבנות הבית בשלימות ע"י דוד המלך. ולשם מטרה זו הכניס דוד את עצמו בסכנה הזו, כי רצה שבית המקדש יבנה על ידו בכדי שלא יחרב. אך היות שלא היה משולב עם יסוד האין, הגיע למעשה בת שבע, ולא זכה לבנות את בית המקדש, ובגלל זה הוא נחרב ברבות השנים. ובאמת שלא היה דוד ראוי לאותו מעשה, ולא משה רבינו במי מריבה, ומה שהם נכשלו היה כדי שהם יגיעו לבחינת ירידה בכדי לזכות את הניצוצות שנידחו בחטא עץ הדעת. ובכל דור ודור צריך ללקט את הניצוצות הללו בכדי שיהיה שלימות של בחינת ארץ ישראל, בחינת פני חמה, ותהיה שלימות כזו שהבית השלישי יוכל להבנות. ואנו צריכים לבקש מהרבש"ע שיהיה כזו אחדות שיבנה בדור הזה. אכ"ר

דבר יש את ההתעלות שלו, והכל הם תיקונים בכדי שניע לשלימות. וכמו שיו"ט הוא שלימות בפני עצמו, כך כשאנו כולנו נגיע לבחינה הזאת, שנהיה באחדות כמו הארבעה מינים, בלי טעם ובלי ריח, שזה בחינת וחטאתי נגדי תמיד, אז נוכל לזכות. ובכל יו"ט אפשר לזכות לשלימות בחינת ארץ ישראל, ואפשר לזכות להגאל בהיסח הדעת. מיד. רק צריך לבקש מהרבש"ע שכבר יהיה האחדות וכבר יהיה השלימות, שכל הרשעה כולה תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ.

הצדיקים כבר סללו והכשירו לנו את הדרך לזה. כי דוד המלך כאשר אמר "בחנני ונסני" היה בתכלית השלימות, והיה בשלימות הקדושה באופן שאכן היה יכול לומר "בחנני ונסני" בשלימות. באם לא היה בשלימות של הדרגה הזו לא היה אומר כן. רק ה"בחנני ונסני" היה צריך להיות משולב עם יסוד האין - וחטאתי נגדי תמיד, ואז היה שלימות הקדושה ושלימות הגאולה. כי באם היה "בחנני ונסני"

פרשת וישב תשל"ג

ודבר זה למדנו מפרשתו של דוד המלך. חז"ל אומרים שדוד המלך ביקש שיאמרו בתפילה "מגן דוד". ויש להבין, הרי דוד היה בתכלית השפלות "וחטאתי נגדי תמיד" ולמה רצה שיגידו "מגן דוד"? מה היתה הכונה בזה? ומה המשמעות של זה? מה היה קורה אם לא היו אומרים "מגן דוד"?

אכן המכוון בבקשה זו הוא, שע"י שדוד המלך הוא יהיה "מגן דוד" הוא יהיה היסוד של כסא הכבוד ואז יהיה היסוד של כסא הכבוד של

הקיום של האדם בעולם, ועבודתו להגיע לתכלית שלשמה נברא כל העולם, לא תיכון אלא באמצעות סיבות, שהם הכוונה וסיוע ושמירה מלמעלה, מעילת כל העילות וסיבת כל הסיבות. על זה נאמר שויתי ה' לנגדי תמיד, אי אפשר להגיע ל"שויתי ה'" אלא ע"י "נגדי תמיד". ויכול אדם להגיע למדרגות הגבוהות ביותר, אך בלא שיוליכו אותו מן השמים - לא יוכל עשות מאומה, כי רק ה"נגדי תמיד" הוא מביא ל"שויתי ה'".

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

378
ד

המשך מעמ' קודם

(כמו שפירש רש"י). ולכן ביקש "בחנני ונסני", דהיינו שהוא ישאר לבד כמו שהרבש"ע הוא לבד, ללא ג' הרגלים וללא גורמים ושמירה מלמעלה, ואם יעמוד בנסיון מוכרח להיות "מגן דוד", כי אז היסוד של כסא הכבוד הוא לא ע"י הקדושה, רק כולו ע"י האנוש ללא גורמים מלמעלה. והרבש"ע הסכים עמו להעמיד בנסיון באופן כזה, ללא גורמים ובלי שמירה ממנו, אם יעמוד בנסיון הוא יהיה "מגן דוד", ובאם לא יעמוד בנסיון מוכח שכסא הכבוד הוא ע"י הקדושה, ואם כן זה לא "מגן דוד". המשך יבוא אי"ה

אנוש. כי אברהם יצחק ויעקב הם שלשה רגלים של כסא הכבוד, כמו שאומרים "אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב", ואם כן הרגל הרביעי הוא הקדושה בעצמה, כי הרי צריך את הסיבה. דוד המלך רצה שיגידו "מגן דוד", ובמקום שלושת האבות יהיה הוא "מגן דוד", וזה יהיה השלימות של כסא הכבוד. ורצונו היה שהוא יהיה שלימות בגוף, והאדם שנברא ע"י הקדושה יהיה שלימות מצד עצמו, ללא הקדושה, וממילא כסא הכבוד יהיה כולו רק ע"י האנוש, באותה בחינה כמו שהיה בתחילת הבריאה "והארץ היתה תוהו ובוהו... ורוח אלקים מרחפת על פני המים" שזה כסא הכבוד

הנסיעה למירון לל"ג בעומר אי"ה ביום ראשון י"ח אייר בשעה 12.00
ההרשמה ותשלום מראש מיום ראשון י"א אייר
אצל משפחת גולדשטיין רח' יהודה המכבי 4

שהשמחה במעונם

הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר ישעי'ה קרויס ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר פרץ פרוש ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יהודה פרוש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מאיר קורנפלד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יצחק שוקרון ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אברהם אהרן שנקר לאירוס' הנכד
הר"ר משה הופמאן ומשפ' לאירוס' הבן
הבה"ח מנחם נחום הופמאן לאירוסיו

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' ערני 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 פקס:
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

כוס תנחומים

הר"ר אלכס פרקש הי"ו על פטירת אביו ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע